

απο την συλλογη "Στα ορια της φαντασιας"

Η βροχη της λυτρωσης

Τεινουμε να ξεχναμε ότι το ανθρωπινο σωμα αποτελείται κατα 70% από νερο. Το δε αιμα μας, κατα 90%. Τι θα γινει αν το νερο του σωματος υπακουσει στο καλεσμα μιας παραξενης, λυτρωτικης βροχης;;

Εβλεπε την βροχη να πεφτει από το παραθυρο του σαλονιου. Εξι μερες τωρα δεν ειχε σταματησει στιγμη. Πότε μπορα, πότε απλη ψιχαλα, ασταματητα επεφτε από τον ουρανο. Δρομοι και χωραφια ειχαν μετατραπει αντιστοιχα, σε ποταμια και λιμνες.

Η βροχη τον εριχνε ψυχολογικα ακομα περισσοτερο. Μολις ειχε χασει την οικογενεια του. Η γυναικα πηρε τα παιδια και εφυγε, μην αντεχοντας την ανεχεια στο σπιτι τους. Εναμιση χρονο τωρα κατεστραμμενος οικονομικα, εχοντας χασει την επιχειρηση του, με τα χρεη να τρεχουν. Λογω της κρισης δεν ευρισκε δουλεια. Επαιζε ρολο και η ηλικια του. Στα 49

του, κανενας δεν τον προτιμουσε, ασχετα με τις γνωσεις και την εμπειρια του. Προτιμουσαν «φθηνους» πιτσιρικαδες και ας μην ηξεραν την δουλεια.

Κατι μεροκαματα σε φιλους, δεν εφταναν ουτε για τον λογαριασμο του ρευματος. Το ειχε σκεφτει, αληθεια του ειχε περασει από το μυαλο, να θεσει τερμα στην ζωη του. Τουλαχιστον θα σταματουσε αυτή η αυτολυπηση, ο εξευτελισμός, να βλεπει στα ματια της Ναυσικας τη περιφρονια γί'αυτό που κατανησε και να αντιμετωπιζει την αχαρη καθημερινοτητα, τον οικτο του κοσμου, την ελλειψη σεβασμου από τον περιγυρο του.

Ειχε κουρασει και η φυγη της Ναυσικας με τα παιδια ηταν η σταγονα, που ξεχείλισε το ποτηρι.

Αυτή η βροχη τον σκοτωνε κυριολεκτικα. Εκανε μουντα τα παντα γυρω του, αλλα και μεσα του. Ομως ειχε κατι περιεργο. Κατι που τον τραβουσε, μια σαγηνη, σαν το τραγουδι των σειρήνων, σαν την μυρωδια του φρεσκου ψωμιου, την ερωτικη ελξη ενός γυμνου γυναικειου σωματος. Κατι που τον εκανε να θελει να γινει ένα μαζι της.

Βγηκε στο κατωφλι του σπιτιου του, γδυθηκε τελειως και χυθηκε μεσα στην βροχη, σε λιγο ειχε γινει ένα μαζι της, βρισκοντας την ΛΥΤΡΩΣΗ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

“Παλι τα ιδια υπαστυνομε”, ειπε ο αστυφυλακας, που μαζεψε τα ρουχα από το κατωφλι του σπιτιου, δυο μερες μετα, “άλλος ενας, που εξαφανίστηκε αφηνοντας τα ρουχα του αμανατι. Ο 537ος μεσα στις τελευταιες οχτω βροχερες μερες”.

ΤΕΛΟΣ

11/06/2015 11.15 πμ